

saaledes at hvis det kan ske med rimelige Ofre, vil man gennemføre en Løsning af dette Spørgsmaal, helst selvfølgelig saaledes, at den kunde blive endelig, men da det udelukkende gøres i Fævd af Grundejerne omkring Fjorden, bør disse Grundejere dels bidrage til Omkostningerne, dels demonstrere Nødvendigheden af Foranstaltningen og dels endelig deltage i den Risiko, som der jo dog maa antages at være ved hele denne Sag, en Antagelse, som jeg hører bekræftet af de forskellige Ordførere. Afgørelsen med Hensyn til Maaden, hvorpaa Beløbet skulde opkræves, har jeg nærmest tænkt mig overladt til de lokale kommunale Myndigheder, Amtskommunerne og Sogneraadene, men ligesom jeg fra første Færd har erklæret mig villig til at forhandle om Beløbets Størrelse — der er for øvrigt ingen af de ærede Ordførere, der har fundet det for stort — er jeg ogsaa villig til at forhandle om Maaden, hvorpaa man kunde tænke sig det opkrævet.

Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge) gennemgik historisk hele Sagens Udvikling, og jeg finder ikke Grund til at modsige det ærede Medlem undtagen paa et enkelt Punkt, nemlig med Hensyn til den Belysning, han kastede over Partiet Venstres Stilling i 1914 til Spørgsmaalet om et Sluseanlæg. Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne mente, at Venstres Stilling i Dag for saa vidt betød en Omvendelse, men jeg tror ikke, det ærede Medlems Argumentation her er rigtig. Venstres Stilling i 1914 var ganske sikkert ikke rigtig, hvad Erfaringerne har vist, men det ærede Medlems Stilling var heller ikke rigtig, thi den Indvending, som Venstre rejste mod Socialdemokraternes Forslag, var ganske sikkert fuldkommen rigtig og er slet ikke afkræftet ved det Forslag, som nu foreligger. Vandbygningsdirektøren erklærede den Gang, at hvis man skulde kunne have Haab om at anlægge den P. Hansen'ske Sluse paa en saadan Maade, at Udløbet ikke sandede til, maatte man have to Moler, som han vurderede til 3 à 3½ Mill. Kr. Naar disse Moler ikke foreslaas i dette Lovforslag, er det, fordi den Sluse, som nu foreslaas, har en helt anden Karakter end den, som blev foreslaaet af Oberstløjtnant P. Hansen. Det er den, som man benævner med det ikke skønne Ord: den regulerbare Frisluse, i Modsætning til den P. Hansen'ske Sluse, som var en Ferskvandssluse. Forskellen imellem disse to Sluser skulde være den, at ved den her foreslaaede Sluse vil man

hyppigere kunne faa Indstrømning af Vand i Fjorden og derfor ogsaa meget hyppigere Udskylning af Udløbet, medens Ferskvandsslusen kun en Gang imellem tillader en Udskylning, altsaa saa langt sjælnere, end Frislusen vil gøre. Naar nu det ærede Medlem siger, at han ikke er ganske tilfreds med Tilvejebringelsen af den Brakvandstilstand, som vil blive Følgen af dette Forslag, og anbefaler at vende Tanken tilbage til Ferskvandstilstanden, idet han henholder sig til, at Kommissionen anser denne for i Virkeligheden at være fordelagtigst, vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at saa kommer Vandbygningsdirektøren igen med sine to Moler til 3 à 3½ Mill. Kr. Det, Kommissionen fremhæver som Fordelen ved sit Forslag, er, at der tilvejebringes en Tilstand, som svarer til de nuværende Besiddelses- og Brugsforhold, men at man aabner Mulighed for at gaa over til en Ferskvandstilstand, men denne Mulighed kan kun tænkes realiseret ved, at man beskytter Slusen i den nye Tilstand ved Anlæg af de to Moler, som Vandbygningsdirektøren i sin Tid foreslog.

Det ærede Medlem for Bornholms Amt 1ste Valgkreds pegede paa Muligheden af, at det foreslaaede Beløb ikke vilde strække til, og paa dette Punkt maa jeg i Tilslutning til det ærede Medlems Udtalelse tage Forbehold overfor den foreslaaede Bevilling, et Forbehold, som ogsaa allerede er taget i Bemærkningerne i Lovforslaget.

Det ærede Medlem fra Kerteminde fremhævede to Vanskeligheder, to Svagheder ved Kommissionens Forslag. Den ene var den, at der kan være en Mulighed for, at Værkerne nedbrydes paa samme Maade, som de tidligere Moler blev nedbrudt, idet det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at Reguleringen skal foregaa vilkaarligt efter Initiativ af dem, som skal passe Værkerne, og det kunde da tænkes, at denne Regulering ikke blev passet, og at Vandet saaledes mod Hensigten fik Lejlighed til at nedbryde Værkerne. Den Fare er dog vistnok ikke meget stor, thi der er vist ingen Tvivl om, at man i saa Henseende vil være i Stand til at holde sig paa den sikre Side ved altsaa snarere at holde lidt for længe end lidt for kort lukket. Hertil er ganske vist at sige, at hvis man i alt for høj Grad holder sig paa den sikre Side, forøger man den anden Svaghed i Forslaget, som det ærede Medlem pegede paa, den Svaghed, som bestaar i Faren for Tilsanding, idet denne Fare jo, hvad selve Slusen angaar,